

ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα, ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα.
ἄπως ἐκ πόλεως ὄρμώμενοι, τὴν Ἰωνίαν ἀποσήσωσιν. ἐλπί-
δα δ' εἶναι ὅδε γάρ ἀκεσίως ἀφῆθαι. καὶ τὴν πρόσοδον
ταύτην μεγίστην ἔσται Ἀθηναῖς τὸν ὑφέλωσι, καὶ ἂμα ἦν
ἔφορμῶσιν αὐτὲς σφίσι δαπάνη γίγνεται, πείσειν τε οἴεσθαι 5.
καὶ Πισσένην, ὡς εὖ μικρεμένην. ὁ δὲ ὅδε ταῦτα ἐνεδέχετο,
ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γυναικὸς εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μιτυλή-
νης ὑπερήκει, στάχισα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμίξαι.

λβ' Ἄρα δὲ ἐκ τῆς Ἀμβάτης παρέπλει. καὶ προσχῶν Μιονή-
σῳ τῇ Τιίων, τεσ αἰχμαλώτες, ἃς κατὰ πλᾶν εἴληφει, ἀπέ- 10.
σφαξετες πολὺς, καὶ ἔστην Εὐφεσον καθορμισαμένης αὐτῷ, Σα-
μίων τῶν εξ Ἀγαίων ἀφικόμενοι πρέσβεις ἐλεγον, καὶ καλῶς

τὴν

(2) [σέμιδενοι] σέμητήριον ἔχοντες, ἀφ' ἧς ἀφίσαθαι ἀν τὴν Ιω-
νίαν ἀπὸ τῶν Αἰθηναίων ποιήσειαν. (3) ἐλπίδα δὲ εἶναι ἐλεγον
οἱ ξυμπλέοντες. (3) ἂνδεν γὰρ ἀκεσίως ἀφῆθαι] πόθεν δὲ, φησιν
εὗσλπις ἡ τῶν Ιώνων ἀπόσασις; ἢ ὅτι ἐκόντες ἡμᾶς προδέξονται;
ἢ δὲ περίοδος ἀσαφῆς, καὶ τὸ Οὔδεν. γραφόμενυν Ουδενὶ, βέλτιον εύο-
δηται· εἰδὲ παραφράσεις ταύτην κατὰ τὸν νῦν τῆς Συγγραφέως,
ἐξομαλιοθήσεται· οἷον, ἂνδεν γὰρ ἀκεσίως (ἐκείνων) ἀφῆθαι· τότε
ἔστι, ἂνδεν τῶν Ιώνων ἀκεσίῳ καὶ μὴ δεξομένῳ ἡμᾶς ἀφιξόμεναι·
ηδίσ' ἀν ἡμᾶς πάντες δέξοιντο· ἢ καὶ ἔτως, ἂνδεν μέρος εἴτ' ἐν ἂνδε-
μίᾳ πόλις Ιωνικῇ βέλτιον προσχωρήσει, αλλὰ ἀκεσίως ἀντομολή-
σεσι πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ ἀφῆθαι ἀντὶ ἀφίξεως εἰληπται· ὅπως
δὲ παρακειμένῳ Χρόνῳ ἔχειστο κάνταυθα, ὥσπερ καὶ ἀλλαχῆ, αυτὸς
ἄν εἰδειν. (5) [ἔφορμῶσιν αὐτὲς] τὸ Χωρίον τότο πλεῖστα
πράγματα παρέσχε τοῖς ἐντυχόσι ποτὲ· οἱ μὲν γὰρ τὸ Εὐφορ-
μῶσιν πρὸς τὰς Πελοποννησίας ἀναφέρεσσι, καὶ ὁριστικὸν ρῆμα βά-
λονται· οἱ δὲ εἰς τὰς Αἰθηναίες ἀποδιδόσι μετοχικῶς ἐκλαμβά-
νοντες· καὶ οἱ μὲν Εὐφορμῶν σχηματίζεσσι, οἱ δὲ Εὐφορμετοῦ (ὅς ἐκάτερον
πολλῷ διενήνοχεν· ἐκατέρες) τὸ δ' αὖ, αὐτὲς, ἀλλος μὲν Αὐτοῖς
γεάρει, ἔτερος δὲ Αὐτός· ξύμπαντες δὲ ὑμόνον πρὸς ἀλλήλας,
ἀλλὰ καὶ ἐαυτοῖς ἀξύμφωνα φθέγγονται, ἃς ἡμεῖς ἐν τῷ παρόντοι
παρέντες, λέξομεν τὸ ἡμῖν παρισάμενον, τὴν οὐδὲ μηδεμίαν βαδί-

ράκινέσσαν νὰ κυριεύσῃ την πόλιν τῆς Ιωνίας, ἢ τὴν Κύμην τῆς Αἰολίδος, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀποτολμᾶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν γυνώμην τῆς Τευτιάπλας, διὸ νὰ ἔχωσιν ἐνα τόπου, ἀπὸ τὸν ἀποτον νὰ ἐφορμῶσιν εἰς τὸ νὰ ἀποσπάσωσι τὴν Ιωνίαν ἀπὸ τὰς Αἰγαίες μὲ ἀποσασίαν· τὸ ὅποιον ἐλπίζει νὰ λάβῃ καὶ ἐνέβασιν· καθότι ἔλεγον, ὅτι ὡδεμία πόλις δὲν θέλει πειραχθῆ εἰς τὸν ἔρχομόν των· καὶ ἂν τερματίσῃ τὰς Αἰγαίες ἀπὸ τὰς μεγαλωτάτας προσόδες, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνεσιν ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς Ιωνίας, καὶ ἐνταῦτῷ ἀν τὰς ἀναγκάσωσι νὰ καταδικαστεῖν αὐτὲς καὶ ἐντεῦθεν νὰ καταναλώσωσι χρήματα, πρέπει νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι θέλει καταπείσῃ καὶ τὸν Πισσύδην νὰ συμπολεμήσῃ μετ' αὐτῆς κατὰ τῶν Αἰγαίων. ὁ δὲ Αἴλιδας δὲν ἐδέχεται μήτε ταύτην τὴν γυνώμην, βαλόμενος περισσότερον νὰ ἐπιτρέψῃ ταχέως εἰς Πελοπόννησον, ἵνα μὲ τὴν βραδύτητά της ἀπέτυχε τῇ σκοπῇ, τὸν ὅποιον εἶχε περὶ τῆς Μιτυλήνης.

λβ'. Αἴποτλέων δὲ ἀπὸ τῆς Εὔμβρίτης, ἐφίσασεν εἰς τὴν Μισόνησον τῶν Τυρίων· καὶ ἐκεῖ ἀπέσφαξε τὰς περισσοτέρες αἰχμαλώτες, τὰς ὁποίας ἐλαβεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅταν ἐρρίψει
ἄγ-

ζούτες, τῶν τε κειμένων μηδὲν κινδύντες¹¹⁾ οἵον, ἢν μφέλωσι τὴν ἀπὸ τῆς Ιωνίας πρόσοδον τῶν Αἰγαίων, καὶ ἢν δαπάνη προσγένηται σφίσι (τοῖς Αἰγαίοις) ἐφορμῶσιν αὐτὲς (όρμῶσιν ἐπ' αὐτὲς τὰς Πελοπ. ἀνάγκη γὰρ ἢν ὀρμᾶν ἐπ' αὐτὲς, εἰ τῆς οἰκείας Χώρας, τῇτ' ἔτι τῆς Ιωνίας ἐκεῖνοι κρεπτοῖεν) τότε δὴ πεισειν οἰεσθαι (ἔλεγον) καὶ Πεισσόδην τὸν σραγὸν τῆς Βασιλέως, ὥσε ξυμπολεμεῖν αὐτοῖς κατὰ τῶν Αἰγαίων· ἐκληπτέον ἄρα τὸ μὲν, Εὐφορμῶσι, μετοχικῶς ἀπὸ τῆς Εὐφορμᾶν· τὸ δὲ Αὔτες, προθετικῶς ἀποδιδόμενον εἰς τὸ Εὐφορμᾶν· ἐπικρατεῖν γὰρ ἐνταυθοῖς ή πρόδεσις ἔστιν, καὶ τῷ Θεκυδίδῃ ἦδισον τὸ νεωτερίζειν ἐν λόγοις· δισερθώσαντι ἀλλ' οὐ τὸ Αὔτες εἰς δοτικὴν Αὔτοῖς ἐκ αὐτὸς ἀλλ' ἀταξιοῦσαν·

(11) Καθορμισαμένες] ἐμβάντος εἰς τὸν λιμένα (11) ἐκαλῶς τῆς Εὐθύδατα ἔλευθεροτ] ὁ ὑποσχόμενοι ποιεῖν Λακεδαιμόνιοι, τὸν παρόν-

τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερεῖν αὐτὸν, εἰ ἄνδρας διέφερεν ὅτε χεῖτος ἀνταιρετένες, ὅτε πόλεμίς, Ἀθηναίων δὲ μπ' ἀνάγκης ξυμμάχες· εἰ δὴ μὴ παύσεται, ὀλίγας μὲν αὐτὸν τῶν ἔχει θρῶν ἐσ φιλίαν προσάξεσθαι, πυλὺ δὲ πλείστῶν φιλωνπο. 5 λεμίας ἔξειν· καὶ ὁ μὲν ἐπείσθη τε, καὶ Χίων ἄνδρας ὅτες εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε, καὶ τῶν ἄλλων τηνάκις. ὄρωντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι εἰς ἐφευγού, ἀλλὰ προσέχωρεν μᾶλλον ὡς Ἀττικαῖς. καὶ ἐλπία ἔδε τὴν Ἑλλαχίαν εἶχον μὴ ποτε Ἀθηναίων τῆς Σαλασσῆς οἰκαγέντων, ναῦς Πελοποννήσου εἰς Ἰωνίαν 10 παραβαλεῖν.

λγ' Αὐτὸς δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκέας ἐπλει κατὰ τάχας, καὶ φιγήν ἐποιεῖτο. ὥφει γάρ μπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παραλλαγῆς, ἔτι περὶ Κλάρου ὅρμαν. αἱ δὲ ἀπ' Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέεσσαι. καὶ δεῖτος τὴν διωξίν, ἐπλει διὰ τῆς πελάγους, 15 ὡς γῇ ἐκέστος καὶ σχήσων ἄλλῃ ἡ Πελοποννήσῳ· τῷ δὲ Πάχυτι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἥλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Εὔρυνθραιάς αγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν. ἀτείχισε γὰρ ὃσης τῆς Ἰωνίας, μέγα τὸ δέος ἐγένετο μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοθυτο μένειν, πορθῶσιν ἀμα προ. 20 σπίπτοντες τὰς πόλεις. αὐτάγγελοι δὲ αὐτὸν ίδεσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἢ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἐφρασαν. ὁ δὲ μπὸ σπεδῆς ἐποιεῖτο τὴν διωξίν. καὶ μέχρι μὲν Λάτριας τῆς νήσου ἐπεδιωξεν, αὐτὸς δὲ ὃκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνίμισεν, ἐπειδὴ ἐ μετεώροις περιέτυχεν, ὅτι 25

οὐδα-

τα ἐκήρυξαν πόλεμον· (2) Ἀθηναίων μπ' ἀνάγκης ξυμμάχες] οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀπαξ αὐτὸς μετὰ τὰ Μηδικὰ συμμάχες σφίσιν αὐτοῖς ποιησάμενοι, καὶ εἴων προσχωρῆσαι ἐτέροις, νᾶνστε αὐτῶν ἔχοντες, καὶ Σαλασσοκρατοῦτες· (5) προσάξεσθαι] ἀποδίδεται εἰς τὸ ἔλεγον, ὄμοιως καὶ τὸ ἔξειν.

(13)

ἄγκυραν καὶ ἐβέκετο κοντὰ εἰς τὴν Εὔφεστον, ἥλιθον πρέσβεις Σαμίων ἔξι Αὐταίων σαλέντες, καὶ ἐλεγού πρὸς αὐτὸν, ὅτι κακῶς ἐπαγγέλλεται, ὅτι ἐλευθερώνει τὰς Εὐληνας, ἐν τῷ φονεύει ἄνδρας Εὐληνας, οἱ σποῖοι μήτε ὅπλα ἐκίνησαν κατ' αὐτῆς, μήτε πολέμοι εἶναι, ἀλλὰ συμμαχεῖσι μόνον μὲ τὰς Αἴγαίων, ἀναγκαζόμενοι παρ' ἔκεινων· καὶ ἂν δὲν παύσῃ ἀπὸ τὴν τοιαύτην σφαγὴν, ὅληγες μὲν ἐχθρὸς θέλει ἐλκύσῃ πρὸς τὴν φιλίακτην, πολὺ δὲ περισσοτέρους ἀπὸ τὰς φιλες θέλει κάμηλον ἐχθρὸς· ταῦτα δὲ ὁ Αἴλιδας ἀκέστας, ἐωειδη, καὶ ἀφῆκε τὰς Χίας. Οἵτε εἶχε μεντὸν ἐκυρτεῖται ζῶντας, καὶ ἄλλος τινὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐνηνῶν. ἐπειδὴ δὲν ἐφυλάττουτο οἱ πλέοντες παντελῶς, βλέποντες τὸ ναυτικὸν τῶν Πελοποννυσίων· ἀλλὰ ἤρχοντα μᾶλιστα πρὸς αὐτὸς, θαρρεῖστες, ὅτι εἶναι τῶν Αἴγαίων· καὶ δὲν ὑπώπτευον παντελῶς, μήπως περάσωσιν οἱ Πολεκονήσιοι πρὸς τὴν Ιωνίαν, ἐν τῷ οἱ Αἴγινατοι ἦσαν θαλασσοκράτορες.

Λγ'. Αἴπερ δὲ τῆς Εὐφέσου ὁ Αἴλιδας πάλιν ἐφευγεκατέταχος πλέω· ἐπειδὴ ή Σαλαμινία καὶ ή Πάραλος αἱ δύο νῆσοι ἀνταστατεῖσθαι μάλιστα πρὸς αὐτὸς, θαρρεῖστες, ὅτι εἶναι τῶν Αἴγαίων· καὶ δὲν ὑπώπτευον παντελῶς, μήπως περάσωσιν οἱ Πολεκονήσιοι πρὸς τὴν Ιωνίαν, ἐν τῷ οἱ Αἴγινατοι ἦσαν θαλασσοκράτορες· ὁ δὲ Πάχης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Α-

ΔΗ-

(13) Σαλαμινίαν πάρειλος, δύο νῆσοις ἦσαν παρ' Αἴθηναῖοις ὑπηρέτιδες, καὶ ταχύδρομοι· ὡς ηδὲ μὲν Σαλαμινία τὰς ἐκκαλεμένας εἰς κείσιν ἤγειν· ηδὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγειν, ὃ ἐστι τὰ ἐς θυσίας πεμπόμενα· ὑπὸ τέτων δινόφθεις ὁ Αἴλιδας ἐφοβήθη τὴν διωξιν τῶν Αἴθηναίων, καὶ ἐφυγειν· (21) αὐτάγγελοι] αὐτόθεν ἤκουσαι· εἰς οἳς ὡς κατάσκοποι ἐπεπόμφατο, ἵνα τὰς Αἴλιδας πρὸς τὸν Πάχητα γένωνται μηνυται, ἀλλ' εἰπ' ἄλλην τινὰ Χρείαν· (25) καὶ εδος

δε

χδαμεῖς ἔγκαταληφθεῖσαι ἡγαγκάσθησαν σρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι, κύριον φυλακὴν σφίσι οὐ ἐφόρμησιν παρασχεῖν.

λδ'. Παραπλέων δὲ πάλιν ἔσχε καὶ ἐς Νότιον τὸ Κολοφωνίων, ἢ κατέκιντο Κολοφώνιοι, τῆς ἄνω πόλεως ἑαλωκύας ὑπὸ Ἰταμάνες, καὶ τῶν Βαρβάρων κατὰ οἴστην ίδίαν ἐπαχθέντων. ἑάλω δὲ μάλιστα αἴτη, ὅτε ἡ δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐγίγνετο· ἐν δὲ τῷ Νοτίῳ, οἱ καταφυγοῦντες καὶ κατοικήσαυτες αὐτόθι, αὐθιστικούσατες, οἱ μὲν παρὰ Πισσώνης ἐπικέρυξτοι Αρκάδωντες καὶ Βαρβάρων ἐπαγόμενοι, ἐν διατειχίσματι εἶχον, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως τὸ Κολοφωνίων οἱ Μιδίσαυτες, ξινετελθόντες ἐπολίτευον. οἱ δὲ, ὑπεξελθόντες τύτχες, καὶ οὗτες φυγάδες, τὸν Πάχητα ἐπάγουνται. ἵδε, προσκαλεσάμενος ἐς λόγυας Ἰππίαν ~~τῷ~~ ἐν τῷ διατειχίσματι Αρκάδων ἀρχούτα, ὥσε, ἦν μηδὲν ἀρέσκοντας.

δὲ ἐνέμισεν] τὸ μὴ μετεώρως ταῖς ναυσὶ τῶν Πελοποννησίων περιτυχεῖν, ὅτι μὴ καταληφθεῖσαι, ἐκ ἡγαγκάσθησαν προσχεῖν. τινι υἱοῖσι, καὶ σρατόπεδεῦσαι, καὶ ἐντεῦθεν φυλακὰς ἔστησις καὶ ἐφόρμησιν προορεῖν, τοῦτον ἔστι, εἰκατελαμβάνετο Άλκιδας παρὰ τὴν Πάχητος, ἡγαγκάσθη ἀν λιμένι τινὶ προσχεῖν, κακέτερος σρατόπεδου γῆται καὶ φυλακὰς ἔστησε. καὶ ἐνταῦθα δρυμώμενος, εἶχεν ἄν ραδίως ἐφορμᾶν ἐπὶ τῆς Α' Θηγαίας· τύτο ἀλλ' ἐν ἀμφιβόλῳ ἔμοιγες ἔστιν ἔτι, καὶ εἰς ἔχω σαρῶς ἔνυσσον παρὰ ταῦτα τὴν Συγγενεφόρως τὸν νῦν, καὶ τοι ἄλλοι ἄλλως εἰξέλαβον, οἱ μὲν ξύμπαν τὸ Χωρίον πρὸς τὰς Α' Θηγαίας ἀποδιδόντες· οἱ δὲ τὸ μὲν, οἷον τὸ, Στρατόπεδον πρὸς τὰς Πελοποννησίας, τὸ δὲ, Φυλακὴν καὶ Εφόρμησιν εἰς Α' Θηγαίας ἀναφέρουνται, ὡσπερ κάρμοι εἰρηταί ἐν τῇ μεταφράσει, πάντα δὲ βεβιασμένα καὶ τῆς Θεκυδίδε τραχύτητος παρὰ πολὺ ἀπολαύοντα προέρχεται δὲ μάλιστα η ἀμφιβολία ἀπὸ τῆς Σρίσιν, ἐπίσης ἀπονεῦον πρὸς ἐκάτερον· εἴη δὲ ἐν βέλτιον πρὸς τὰς Α' Θηγαίας ἀποδιδόμενον· οὐ γάρ, καὶ σφίσι (τοῖς Α' Θηγαίοις) φυλακὴν καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν· τοῦτον ἔστι καρδος ὁ Πάχης ἐνόμισεν, ὅτι ἀδαμεῖς ἔγκαταληφθεῖσις εἰς Α' Λ.

δημοσίοι, εἰδοποιήσεις περὶ ἀυτῆς, καὶ ἄλλοθεν πολλαχόθεν ἀπὸ τὰ πέριξ, καὶ πρὸς τέτοις καὶ ἀπὸ τὴν Εὔρυθραίαν, (ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν ἄκαντες, μήπως οἱ Πελοποννήσιοι, καὶ ἂν δὲν εἶχον σκιπὸν νὰ καθῶσι, ἀλλὰ περιπλέοντες νὰ μὴ λειλατῶσι τὰς πόλεις τῆς Ιονίας, ή ὅποια ἦτοι ἀτείχισος) μετὰ ταῦτα δὲ πληροφορηθεῖς ἔτι καὶ ἀπὸ τὴν Πάρολου καὶ Σαλαμίαν· αἱ ὅποιαι γένεσαι αὐτὸν ἐν τῇ Κλάρῳ, ἥλθογενεις τὸν Πάχυτα, καὶ ἔδοσαι εἰδῆσιν ἀυτούτους ἀλλαγῆτοι, τότε ἀυτὸς ἔδιωκετο· Αὐλίδαν μετὰ σπεδῆς, τὸ ὄποιον ἐξηκολύθησε μέχρι τῆς Λάτρηνήσας, ἵσσων ὄμως ἐκεῖθεν ὅτι δὲν δύναται νὰ τὸν φεύγῃ, ἐπέιρεψε πάλιν· τὸ δὲν νὰ μὴ τὸν φεύγῃ μετέωρον εἰς τὸ πέλαγος τὸ ἐισοχάθη ὡφέλιμον ὁ Πάχυς· καθότι δὲν ἡμαγκάθη ὁ Αὐλίδας νὰ ἐπιερέψῃ εἴστινα νῆσον, καὶ ἐκεῖτο νὰ σύγη σρατόπεδον, καὶ ἐντεῦθεν νὰ δέσῃ αἰτίαν καὶ εἰς τὸν Πάχυτα νὰ διορίσῃ προφυλακάς, καὶ νὰ ἔχῃ τινα λιμένα, ἀπὸ τὸν ὄποιον νὰ ἐφοριᾶται κατ' ἐκείνη.

λδ'. Επιερέψας δὲ ἀπὸ τῆς διώξεως, ἐισάθη εἰς τὸ Νότιον τῶν Κολοφωνίων, εἰς τὸ ἑποῖον κατοικῆσαν ἦδη οἱ Κολοφώνιοι, ἐπειδὴ οὐ καθ' ἀυτὸν πόλιστων Κολοφῶν ὑπεράνω καιμένη, εἶχε πέση ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ιταμάνες, καὶ τῶν Βαρβάρων προσκληθέντων διά τινα ιδίαν διχόνοιαν τῶν Κολοφωνίων· οὐ δὲ ἄλλωσις ἄντη τῆς αὖτοι πόλεως ἔγινε σχεδὸν, καθ' ὃν χρόνον εἰσέβαλον οἱ Πελοποννήσιοι· τὸ δεύτερον εἰς τὴν Α'

τι-

Αὐλίδας εἰς ἡμαγκάθη σρατοπεδεῦσαι ἐντινοῦσιν, οὐ δὲντεῦθεν βιάσασαι τὰς Αἴθηναίας, φυλάττειν ἐξωθεν πολιορκεῦντας· τέτοιο γάρ σημαίνειν δοκεῖ τὸ Εὔφορμετο· ἐξ οὗ τὸ, Εὔφορμησις.

(4) Οὐ κατώκηντο] ἀντὶ τοῦ κατώκεν· πολλαχῆς ἐτο τῷ βίματι τέτω ὁχεῖσατο· ὅρα καὶ συγ. β'. §. γδ'. (5) κατὰ γάσιν· ποτέρων, τῶν βαρβάρων; η τῶν Κολοφωνίων; τὸ δεύτερον· πιθανώτερον· ἐρετγάρο παρακατιών, αὖθις γασιάσαντες· οὐ ἔτι κατωτέρῳ, φησίν, οἱ

E

εκ

κον λέγη, πάλιν αὐτὸν καταβίσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιαῖ. ὅμεν ἔξηλθε παρ' αὐτόν. ὁ δὲ ἐκεῖνον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδέσ- μω εἶχεν, αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ τειχίσματι ἔξαπιναίως, καὶ προσδεχομένων, αἴρεται, τύετε Ἀριάδας καὶ τῶν Βαρβά- ρων ὅσοι ἐνῆσκαν διαφένειρει. τὸν Ἰππίκην ὕσερον ἐσάγαγων γ- ὥσπερ ἐσπείσατο, ἐπειδὴ ἔνδον ἦν ξυλαμβάνει, καὶ κατα- τοξεύει. Κολοφωνίοις δὲ Νότιου παραδίδωσι, πλὴν τῶν Μη- δισκίντων. τὸν ὕσερον Ἀθηναῖοι οἰκισάς πέμψαντες, κατὰ τὰς ἑαυτῶν οὔμες κατώκισαν τὸ Νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, εἶπε τὸς ἦν Κολοφωνίων.

10

λέ, Ο δέ Πάχης, ἀφικόμενος ἐς τὴν Μιτυλήνην, τήν τε Πύρραν καὶ Ἐρεσον παρειώσατο. καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον, ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὰς ἐκ τῆς Τενέδου Μιτυληναίς ἄνδρας ἄμα,

85

ἐκ τῆς πόλεώς Ληδίσαντες· συνάγεται δὲ ἐντεῦθεν, ὅτι οἱ Κολο- φώνιοι γαστισαντες πρὸς ἀλλήλας, οἱ μὲν αὐτῶν ἐπαγαγόντες τὸν Ἰταμάνη, καὶ τὰς Βαρβάρες, οἱ μηδίσαντες δηλονότι, παρέδωκαν τὴν πόλιν αὐτοῖς· οἱ δὲ ὑπεξελθόντες αὐτές, κατέρρυγον εἰς τὸ Νότιον. ἐνδέ τοι γαστισαντες αὖθις, οἱ μὲν αὐτῶν Ἰππίκην τὸν ἀρχοντα τῶν Αἰγαίων παρὰ Πισσεύδην τὴν γρατηγῆ τὴν Βασιλέως, καὶ ἄλλας ἔτι Βαρβάρες ἐπαγόμενοι, ἐν τῷ ἔχυρῳ τῆς πόλεως εἰ- χον· συνελθόντες δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἐκ τῆς αὖτα πόλεως οἱ τὰς Μῆδας ἐπαγαγόμενοι πρότερον, καὶ τὰκείνων φρονῶντες, κύριοι τῶν ὅλων πραιγμάτων ἐγένοντο· οἱ δὲ, ὑπεξελθόντες αὐτές, καὶ ως ἐν ἐξο- φίᾳ ὄντες, ἐπάγονται τὸν Πάχητα εἰς βοήθειαν· (1) ὡς εἰποκατα- γίσειν] διὰ τὶ μέλλοντι ἐχείσατο χρόνῳ; ὅτι ὑπόσχεσίς τις ὑπε- γινέται τῷ λόγῳ καὶ ὄχος ἄμα· φησι γὰρ παρακατιών, εἰσαγαγὼν ὁσπερ ἐσπείσατο· τὸ γάρτοι ἐντελεῖς ἦτο, προσκαλεσάμενος τὸν Ἰππίκην, καὶ σπουδάς ποιησάμενος αὐτῷ, ἦν μηδέν λέγει ἀρέσκον, ἀποκαταγίσειν πάλιν αὐτὸν εἰς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιαῖ.

(12) Παρειώσατο] ὑπέταξε. Πύρρα γὰρ καὶ Ἐρεσος τῷ ἐρτῇ Αἴσθιοι αφιειμένων πόλεων ἦσαν (12) Σάλαιθον] δις ἀπὸ Λακεδαι-

μο-

τικῆν· ως τόσον οἱ καταφυγόντες, καὶ κατοικήσαντες εἰς τὸ Νότιον, συστάσαντες ἐκ δευτέρου, ή μὲν μία φατρία ἔφερον βοηθὸν ἀπὸ τὸν Πισσέθηνην Αρκάδας τε καὶ Βαρβάρας, καὶ τὰς συμβασίαν εἰς ἐν διατείχισμα εἰς τὴν πόλιν· συνελθόντες δὲ ἐντάχτω καὶ οἱ τῆς ἄγω πόλεως Κολοφῶνι, ὅσοι ἐν τῇ ἀλώπει τῆς πόλεως ἔφρονται τὰ τῶν Μήδων, ἐνεῳρέσαν τὰς ὑποδέσεις κοινῶς· οὐδὲ ἄλλη φατρία, οἱ ἀποτοι τραβηγέντες ἀπ' ἐκείνων, εζεσταντες ἐν ἔξορίᾳ, προσκαλέσοι τὸν Πάχυτα εἰς βοήθειαν· τύτω δὲ γενομένων, προσκαλέσας ὁ Πάχυς τὸν Ιππίαν τὸν ἀρχοκτα τῶν Αρκάδων, τὸν ὄποτον εἶχε φέρει εἰς τὴν πόλιν πρώτη φατρία, νὰ ὅμιλήσωσι περὶ συμβιβασμῶν, μὲν συμφωνίαν, ἃν δὲν τὸν ἀρέσωσι τὰ προβλήματα, νὰ τὸν ἀποκατασῆγε πάλιν εἰς τὸ τείχος τῆς πόλεως σῶν καὶ ὑγιῆ· Εὐτεῦσεν λοιπὸν ὁ Ιππίας, πεινόμενος εἰς τὰς λόγυες τῆς Πάχυτος, ἔρχεται τῷρος ἀντόν· ὁ δὲ Πάχυς τὸν ἔβαλεν εἰς φυλακὴν παρευθὺς, χωρὶς νὰ τὸν δέσῃ ὅμως, καὶ ὅρμαν ἔξαίφυγε εἰς τὸ τείχισμα, ἐν τῷ δὲν ἔφοβεντο οἱ ἐνδοθευ ἐνα τοιότου, κυριεύει τὴν πόλιν, καὶ φογεύει τὰς Αρκάδας καὶ τὰς Βαρβάρας, ὅσοι εὐρέθησαν ἐνδον· φέρει δὲ ἔπειτα καὶ τὸν Ιππίαν καὶ τὸν ἀποκατέτησεν ἐλεύθερον ἐνδον τῆς πόλεως κατὰ τὰς συμφωνίας, καὶ μετὰ τέτο συλλαβὼν ἀντὸν ἐν τῷ ἄμα, τὸν ἔφρονευσε μὲ τὰ βέλη· ἔπειτα ἐδοσε τὸ Νότιον εἰς τὴν ἔξεσίαν τῶν Κολοφωνίων, ἔξαιρῶν μόνως τὰς φρονήσαντας τὰ τῶν Μήδων· καὶ μετ' ὀλίγον οἱ Αἴγιατοι σείλαντες οἰκισάσ, καὶ συναπορούσαντες πανταχόθεν τῆς Κολοφωνίας ἀπὸ τὰς πέριξ πόλεις, τὰς ἀποκατέτησαν εἰς τὸ Νότιον, νὰ πολιτεύωνται κατὰ τὰς γόμβες ἀντόν.

λέ. Οὐδὲ Πάχυς ἐτανελθὼν εἰς τὴν Μιτυλήνην, ὑπέταξε τὴν Πύρραν καὶ Ερεσού, καὶ εὑρὼν τὸν Σάλαιντα τὸν Δακεδαιμόνιον εἰς τὴν πόλιν κρυμμένον, τὸν ἔτειλεν εἰς Αἴγιας,

χει κατέθετο, καὶ εἴτις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποσάσεως. ἀποκέρπει δὲ καὶ τῆς σρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων, καθίσατο τὰ περὶ τὴν Μιτυλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβου ἥπατος ἐδόκει.

λε'. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῇ Σαλαίᾳ οἱ 5 Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιδον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔτι δὲ παρεχόμενου, ταῦτ' ὅλα, καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν (ἔτι γὰρ ἐπολιορκῆντο) ἀπάξειν Πελοποννυσίας. περὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν γυνάριας ἐποιεύντο· καὶ ὑπὸ ὄργης ἐδοξεν αὐτοῖς καὶ τὰς παρόντας μόνου ἀποκτεῖναι, οἷλαὶ καὶ τὰς ἀπαντας Μιτυληνίας οἵσοι ἦβωσι· παιδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσκαι· ἐπικαλεύτες τὴν τε ἄλλην ἀπόσασιν, ὅτι ωκεῖ ἀρχήμενοι ὡσπερ οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο, καὶ προσέχυνελάβεντο ἐκ ἐλάχισον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννυσίων νῆσοι, ἐς Ιωνίαν ἐκείνοις
βοή.

μίους πλεύσας τειμένει εἰς Λέσβον, ηδὲ πρύφα τῶν Αἰθηναίων ὑπερβάς τὸ τεῖχος, εἰσῆλθεν εἰς Μιτυλήνην· ὅρα ἀνωτέρω. §. ιε'. (3) καθίσατο] εἰς τάξιν ἥγεν.

(γ) Παρεχόμενον] ὑπισχνόμενον ἀπάξειν (12) ἐπικαλεύτες] ἐγκαλεῖντες· διτο πανταχῇ χρῆται τῷ βήματι· (12) ὅτι εἰς ἀρχόμενοι ἐποιήσαντο τὴν ἀπόσασιν] πότερον, ὅτι ἐκατ' ἀρχὰς, ὅτε οὐ οἱ ἄλλοι τῶν συμμάχων ἀπέσυσαν; ή δὲ ὅτι εἰς τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας ἔχοντες, οὐδὲ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι, πιεζόμενοι δηλούντοι ὑπὸ τῶν Αἰθηναίων, ἀπέσησαν; τὸ δεύτερον ἔμοιγε δοκεῖ· πάντας γάρ τὰς ἄλλες ἀφεῖλον τὴν ἐλευθερίαν οἱ Αἰθηναῖοι, πλὴν Μιτυληναίων, ηδὲ Χίων, ἐς ἐφαίνοντο περιποιήμενοι μάλιστα· ὅρα §. 1. τὴν ἀρχὴν ἀρεὶ τοι τυραννίαν βάλεται λέγειν, ὅρα καὶ τοῖς ἔμπροσθεν §. λθ'. ὄμοιόν τι πρὸς τέτο ἀναφερόμενον· (13) προσέχυνελάβεντο εἰς ἐλάχισον τῆς ὁρμῆς] ἔμόνον ἐπὶ τῇ ἀποσάσει τῶν Μιτυληναίων, ἀπ' εὖχος τοῖς ἄλλοις συμμάχοις γενομένῃ αἰτίας, ἐχαλέπαινον αὐτοῖς Αἰθηναῖοι, μᾶλλον ἔτι ηδὲ ὅτι ἀπηγάγοντο ηδὲ τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς ἀπονεγοημένως ἐπικέρδεσ μέχρι τῆς Ιωνίας, οὐδὲ μέχρι τῆς ἐνοίσας

ἀμοίως δὲ καὶ τὰς ἀποσάντας Μιτυληναίς, τὰς ὅποιες εἶχε σεῖλη
εἰς Τένεδον, καὶ εἴτινα ἄλλου ἐνρῆκε τῆς ἀποσάστεως αἴτιον. ἔ-
σαιλε δὲ πρὸς τάχταις ὀπίσω καὶ τὸ περισσότερον σράτευμα· ἔ-
χων δὲ τὸ λοιπὸν ἐδίοικεσε τὴν Μιτυλήνην, καὶ ὅλην τὴν Λέσ-
βον, καὶ τὸ ἐφαίνετο εὐλογούσεις ἀυτῶν.

Λεύ. Εὐ φῷ δὲ ἐφερεῖν σύντονος ἀντὸς τὰς Μιτυληναίς καὶ τὸν
Σάλαιδον εἰς τὰς Αἰγαίας, ἀντὸν μὲν τὸν Σάλαιδον ἐφόνευ-
σαν παρευθύνοντες, μὲν δὲ ὅλον ὅτι ὑπέσχετο εἰς τὰς Αἰγαίας καὶ
ἄλλας πολλὰς ὑποσχέσεις, καὶ προσέτι νὰ σηκώσῃ ἀπὸ τὰς
Πλαταιᾶς καὶ τὰς Πελοποννησίας, τὰς ὅποιας ἦτι ἐπολιορκεῖσαν.
περὶ δὲ τῆς τύχης τῶν ἄλλων ἐσυμβιβλεύοντο τὸ πρακτέον.
ἐρεθίσθεντες δέ μιαν μεγάλην ὁργὴν, ἀπεφάσισαν
νὰ Φονεύσωσι γάρ τοι μόνον τὰς παρούσας καὶ πρωταιτίας τῆς ἀπο-
σάστεως, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς ἄλλας Μιτυληναίς, ὅσοι εἶχαν πε-
ράσῃ τὴν ἡλικίαν τῶν παιδῶν, καὶ νὰ ἀνδραποδίσωσι τὰς παῖδας
ἀυτῶν καὶ γυναῖκας, εὑρίσκοντες ἔγκλημα εἰς ἀντὸς, ὅχι μό-
νον τὴν ἀποσασίαν ἀυτὴν, τὴν ὅποιαν ἔκαμαν ἐκεῖνοι χωρὶς νὰ
πειραχθεῖν παρὸ τούτῳ κατ' ἀρχὰς, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι,
ἀλλὰ πρὸς τέτοις καὶ διὰ τὸ οἰκετικὸν τῶν Πελοποννησίων· οἱ
ὅποιοι διὰ νὰ βοηθήσωσι τὰς σκοτεῖς ἀυτῶν, ἀπεκινδύνευσαν
νὰ περάσωσι μέχρι τῆς Ιωνίας, προσφέροντες βοήθειαν εἰς
ἀντές· ἀπὸ τὸ ὄπεῖον ἐσυμπέραιμον τὸν ἐνδόμυχον σκοπὸν τῶν
Μιτυληναίων, ὅτι δηλαδὴ ή ἀποσασίᾳ δὲν ἐνεργήθη ἀπλῶς
διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἀυτῶν, ἀλλ' εἰχον ἥτις καὶ ἄλλας σκοποὺς
βαθυτέρους· ἔτειλαν λοιπὸν μίαν τριήρη πρὸς τὸν Πάχητα νὰ
φέρῃ τὴν μέλαιναν ταύτην ἀπόφασιν, νὰ Φονεύσῃ δηλαδὴ τὰς
Μιτυληναίς· τὴν ἐπιθυμίαν δέ μιαν ἡμέραν σοχαζόμενοι, ὅτι μία
τοιαύτη ἀπόφασις εἶγαι πολλὰ σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπος, νὰ
Φονεύσωσιν ἡβηδὸν μίαν ὅλοκληρον πόλιν, καὶ ὅχι μόνον τοὺς
αἵτίας τῆς ἀποσάστεως, μετενόησαν παρευθύνοντες· τὸ ὄπεῖον οὐ-

βοηθοὶ τολμήσασι παρακινδυνεῦται. ἐγὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἔδόκεν τὴν ἀπόσασιν ποιήσασθαι, πέμπτοι γάρ τριήρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι Μίτυληναίς. Καὶ τῇ ὑπεροψίᾳ μετάνοιάτις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς, καὶ ἀναλογισμὸς, ὡμὸν τὸ βέλευμα καὶ μέγα εγνῶθαι, πόλιν ὅλην διαφεύγει μᾶλλον, ἢ ἐτὸς αἰτίας. ᾧ δὲ ἥιδοντο τότε τῶν Μίτυληναίων οἱ παρούτες πρέσβεις, καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τὰς ἐν τέλει ὥσε αὐτίς γυνώμας προθεῖναι. Καὶ ἐπεισαν ἔτον· διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλου ἦν βελόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αἰδήσις τινὰς σφίσιν ἀποδῆναι βελεύσασθαι, κατασάσης δὲ εὐθὺς ἐκκλησίας, ἀλλαι τε γυνῶμαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο, καὶ Κλέων ὁ Κλεανέτης, ὡσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνευκήει ὥσε ἀποκτεῖναι, ὡν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν, τῷ τε δῆμῳ παραπολὶ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αἰδήσις, ἐλεγε τοιάδε.

λξ. „ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲν ἔδη ἔγωγε καὶ ἄλλο τε ἔγγυων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατός ἐσιν ἐτέρων ἀρχειυ, μαλλισα δέ τοι τῇ τοῦ ὑμέτερᾳ περὶ Μίτυληναίων μεταμελείᾳ. 20
διὰ

ἀφύλαττον κεκρυμμένον, τότε αὐτῷ ἐπενέγκωσι καὶ τὴν πρᾶξιν, δικαὶος ἀπὸ βραχείας διανοίας ἔστι γενόμενον, τότε ἐστι μέγατι τοῖς Αἰθηναῖοις κακὸν διυοῦσθο. ἐποίσειν, τὴν τε Εὐνίαν τυχὸν ἀποστείν, καὶ τὰς ἄλλας ἐξῆς συμμάχες, καὶ ντεῦθεν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἐπάξειν τὰν κίνδυνον. (7) μᾶλλον, ἢ ἐτὸς αἰτίας] τὸ μὲν Μᾶλλον τὴν φιλίσασαν γυνώμην δῆλοτ, τὸ δὲ Οὐ, παρέλκειτο ὃ καὶ ἀδιαχεῖ εὑρηται· εἶν, εἴδετος χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ εἰ κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλάτε πρὸς ταύτην υσμίσαντες ὀλιγορηῆσαι· ὅρα ξύνγ. β'. Γ. ξβ'. (9) οἱ ξυμπράσσοντες Αἰθηναῖοι] οἱ ἐντῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀπειπόντες μὴ αγελεῖν τὰς ἀναιτίας τῆς ἀποσάστεως. (10) διότι

Ἄντες τὸ ἔκατάλαβαν οἱ παρευρισκόμενοι ἐκεῖ πρέσβεις τῶν Μιτιληναίων, καὶ ὅσοι τῶν Αἰθηναίων τὰς ἐβοηθεῖσαν, δραμόντες πρὸς τὰς προειδώτας ἐνεργεῖσαν νὰ πείσωσιν ἀυτὲς νὰ δῶσουν κοινῶς ἐκ δευτέρᾳ τὴν περὶ τέττα γυνώμην, τὸ ὅποιον καὶ κατώρθωσαν ἔυκολα· καθότι ἐγνώρισαν καὶ ἀυτοῖ, ὅτι τὸ περισσότερον μέρος τῶν πολιτῶν ἀγαπᾶσαν νὰ δῶσωσι τὴν γυνώμην των ἐκ δευτέρᾳ *^{σύναδροισεως} ὄχεινομένης δὲ συναδροίσεως τῆς κοινῆς παρευδής, εἴπον πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὴν γυνώμην των· ἔπειτα δὲ ἀνέση ὁ Κλέων ὁ νιὸς τῆς Κλεονέτα, ὁ ὅποιος ὑπερίσχυσε καὶ πρότερον διὰ νὰ τὰς φονεύσωσιν, ἀνθέωπος βιαιότατος πάντων τῶν ἄλλων πολιτῶν εἰς πολλὰ, καὶ προσέτι πιθανώτατος εἰς τὸν δῆμον παραπολὺεις ἀυτὰς τὰς καιρὸς, καὶ παρασανεῖς εἰς τὸ μέσον τῆς συναδροίσεως τῆς κοινῆς ἐκ δευτέρᾳ, εἶπε τοιαῦτα.

λζ. Πολλάκις μὲν ἐγὼ ἥδη καὶ ἄλλοτε ἐγνώρισα, ὅτι μία δημοκρατία δὲν δύναται νὰ βασάξῃ τὴν ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς ἄλλας· περισσότερον ὅμως ἐπληροφορήθην εἰς τὴν μεταβολὴν, τὴν ὅποιαν ἐδείξατε νῦν εἰς τῶν Μιτιληναίων τὴν τύχην· καθότι συνηδισμένοι νὰ πολιτεύησε πρὸς ἄλληλας μὲ αὐτοβίαν, καὶ εἰλικρίνειαν, θέλετε νὰ φυλάττητε τὸ ἀυτὸ καὶ πρὸς

καὶ ἔκεινοις ἐνδηλούν ήν] κακεῖνοι γάρ οἱ ἐντέλει οὐδεῖσαν, ὅτι μετεμελήθη τὸ πλεῖον μέρος τῶν πολιτῶν, γυνώμην διδόντες τῆς ἀποκτάνσεως· καὶ ὅτι ἐβάλοντο, εἴτις διδώῃ βελεύσαδαι περὶ τέττα καὶ αὐθίσ. (15) ἀν καὶ ἐστὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν] πέτερον, συγκριτικῶς ἐκλαμβάνοιτο βέλτιον ἡγενική; ή ὡς κτητικῶς μάλιστα; τὸ δεύτερον ἔμοιγε δοκεῖ προσφυγέερον· οὐαὶ οὐδὲ ὁ οὗτος ἀτῷ· καὶ τὸς ἄλλα πολλά ἐβιάζετο τὰς πολίτας τὸ ἀστεῖον ποιεῖν· τεττ' ἐστι, ἔπειδε τὰς πολίτας ἐκόντας ἀέκουντες τὰ αὐτὰ φρονεῖν, καὶ συμπράττειν ὅ, τι ποτε ἀν αὐτὸς βάληται, καὶ ὅ, τι αὐτῷ μόνῳ ἐδόκει βέλτιον.

(18) Εἴγυνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατός ἐστιν] ἀνάλυσις τεττ' ἐστι τῆς εἰδικῆς μετοχῆς· τὸ γάρ σύνηδες μήτως ἔχει· ἔγγυως δημοκρατία.

„διὰ γὰρ τὸ καὶ ἡμέραν ἀδεῖς καὶ ἀνεπιβλευτον πρὸς
 „ἄλλης, καὶ ἐσ τὸς ξυμμάχωντὸς αὐτὸς ἔχετε. καὶ ὅ, τι ἄν ἦ
 „λόγῳ πειθέντες ὑπ’ αὐτῶν ἀμάρτυτε, οὐδὲν δικτῷ εἰδῶτε,
 „εἰκαὶ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐσ ὑμᾶς καὶ ἐσ τὴν τῶν ξυμμά-
 „χων χάριν μαλακίζεοται, οὐδὲ σκοτῶντες ὅτι τιρανοῦσα ἔχε- 5
 „τε τὴν αἱρήν, καὶ προτεπιβλεύοντας αἴτις, καὶ ἀκούτας
 „ἀρχομένης, οἱ οὐκ εἴπειν ωντες βλαπτόμενοι αὐτοῖ,
 „ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ’ εἴπειν ὃν ἄν ισχύι μᾶλλου, οὐ τῇ ἐκεί-
 „νων εἰνοίσι περιγέγηθε. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον
 „ἡμῖν μηδεν καθειδεῖ, ὃν ἄν δόξῃ πέρι. μηδὲ γνωσάμενα 10
 „ὅτι χειροστοὺς νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων εἶτι,
 „οὐδὲ καλῶς ἔχεσθαι ἀκύρωτοις. ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης
 „ώφελιμώτερον, οὐδὲν δεξιότης μετὰ ἀκολασίας. οἵ τε Φαι-
 „λότεροι τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸς ξυνετωτέρων, ὡς ἐπι-
 „τοπλεῖσιν ἀμείνον οἰκεῖσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ, τῶν τε 15
 „νόμων σοφώτεροι βέλονται φαίνεοται, τῶν τε ἀεὶ λεγο-
 „μένων ὃς τὰ κοινὸν περιγέγηθαι, τῶς ἐν ἄλλοις μείζοσιν
 „εἰκαὶ

κρατίαν ἀδύνατον ἔσαν ἐτέρων ἀρχεῖν. (1) διὰ γὰρ τὸ ἀδεῖς] εἴλιον
 κειμῶντος ηὐ αἱρόβως ἔχοντες πρὸς ἄλλης, ὅτως οἰκεῖον ἔχειν ηὐ πρὸς
 ἐκείνων (ὅταν οὐ τῇ αἱρόβως ηὐ οἰκεῖοντι) εὖ οἷς δὲ ἀμάρτυτε, οὐ
 τοῖς λόγοῖς ἐκείνων πεισθέντες, οὐδὲν δικτῷ εἰδῶτε, οὐδὲν δὲ
 ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιεικείας (μαλακίας) ἔχαριν αὐτοῖς ποιεῖσθε,
 ἀλλὰ ὑμεῖς ηὐ εὐ μεταβολήν αὐτές. (2) οἱ εἰκαὶ εἴπειν ὃν ἄν χαριζόμενοι
 αὐτοῖς] εἰτινες εἰκαὶ ἀκροῶνται ὑμῶν διὰ τὴν χάριν, οὐδὲν ποιεῖσθε αὐτοῖς,
 εἰκαὶ οὗτες ψυμεῖς βλάψην ιδίαν, (3) τῇ ἐκείνων εὔνοιᾳ] πειθού-
 ται, φησί, ψυμεῖ, τὸ ψυπερέχον φοβέμενοι τῆς δυνάμεως, εἰκαὶ δὲ
 εὔνοητες ψυμεῖ. (4) ἀμαθία] τῇ μὲν ἀμαθίᾳ ἀντέθηκε τῇ δεξιότητα,
 τῇ δὲ σωφροσύνῃ τῇ μαλακίᾳ. οὐδὲ ταῦτα εὐληπτό-

πρὸς τὰς ἄλλας συμμάχους, χωρὶς νὰ σοχαθῆτε, ὅτι τὰ ἀμαρτήματα, , εἰς τὰ ὅποια περιπίκτετε, ἢ πειθόμενοι εἰς τὰς λόγους ἀντῶν, ἢ ἄλλως οἴκτω κινέμενοι, προσρχοῦται ἀπὸ ἀντὴν τὴν ἐπιείκειαν τῆς ὑμετέρας ψυχῆς, ἢ ὅποια δὲν ἔλκει τοστού τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμμάχων μας πρὸς τὴν πόλιν, ὅσον ἐπαπειλεῖ εἰς αὐτὴν μάλιστα κίνδυνον· μήτε σοχάζετε, ὅτι ἡ ἀρχὴ ἡμῶν ἐκτείνεται, ὡς μία τυραννίς, ἐπάνω εἰς ἐλευθέρους ἀγνώστους· οἵδιοι ὑποφέρουτες ἀντὴν ἀκυσίως, πρασκαθῆσαι ωὐτὴν κριμούσωσι μὲ τὰς ἐπιβλάστων· καὶ ὑποτάσσονται εἰς ἡμᾶς, ὅχι διὰ τὰς χάριτας, τὰς ὅποιας κάμνετε εἰς αὐτὲς μὲ γηρίαν σας, μήτε διὰ τὴν εὔνοιαν ἀντῶν πρὸς τὴν πόλιν μας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἵπεροχὴν τῆς ὑμετέρας δυνάμεως περισσότερον· τὸ δὲ χείρισον, ὅτι δὲν ἐπιμένετε ἀκλόνητοι εἰς τὰς προτέρχεσσας ἀποφάσεις, χωρὶς νὰ σοχαθῆτε, ὅτι ἐνδαιμονεῖ περισσότερον μία πόλις, ἢτις διοικεῖται μὲ ἀκινήτας νόμους καὶ σαντεράς, καὶ ἂν εἶναι ὅτοι ἀχρεῖοι καὶ Φαῦλοι, παρὰ μὲ καλὰς καὶ ὁρνήτας, ὅταν μένωσιν ἀκυροί· καὶ ὅτι ἡ μὲν μετὰ μετριοφροσύνης ἀμάθεια ὠφελεῖ περισσότερον μίαν πόλιν, παρὰ ἡ ἐπιτηδειότης μετὰ ἀκρασίας· ἐπειδὴ οἱ ἀπλάτεροι καὶ ἀπράγμονες ἀνθρώποι, συγκρινόμενοι ὡς πρὸς τὰς πολυπραγμονεύτρους καὶ ἐπιτηδειοτέρους, διοικῶσι τὰς πόλεις των ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καλύτερα· καθότι ὅτοι μὲν οἱ ἐπιτηδειότεροι φαντάζονται νὰ ἔχωσι σοφίαν ὑψηλοτέραν τῶν νόμων, καὶ διὰ τῦτο θέλεται νὰ τὰς μεταβάλωσιν εἰς ὅλας τὰς κοινὰς ἀποφάσεις, ὡσὰ γ τρόπου τινὰ νὰ μὴ δύνωνται νὰ ἔυρωσι καὶ ἄλλοτε ὑψηλότερα πράγματα, εἰς τὰ ὅποια νὰ δεῖξωσι τὴν ἀγχίνοιαν, καὶ ἐντεῦθεν καταφέρουσι πολλάκις τὰς πόλεις εἰς κίνδυνον· ἐκεῖνοι δὲ οἱ ἀπράγμονες, μὴ πισεύοντες εἰς τὰς ιδίας ὕδεας, ὁ μολογῶσι καὶ τὴν ὑπερέχεσσαν σοφίαν τῶν νόμων, καὶ τὴν ιδίαν ἀθηναγίαν εἰς τὸ γὰρ μέμφωνται τὰς λόγους τῆς δημηγορίας

„όκ αὖ δηλώσαντες τὴν γνώμην· καὶ ἐκ τῆς τοιότητος πολεῶν, λὰ σφάλλεσι τὰς πόλεις. οἵδιοι ἀπίστευτες τῇ ἐξ αὐτῶν, ξυνέσει, ἀμαθεῖσεροι μὲν τῶν γόμων ἀξιῶσιν εἶναι, ἀδυνατῶτεροι δὲ τῷ καλῶς εἰπόντος μέρμψασθαι λόγον. κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τῆς ἵστησαν μᾶλλον, ἢ ἀγωνισταὶ, ὅρθευται τὰ 5 πλείω. ὡς δὲ τὴν χρήσιν ἡμᾶς ποιεῦντας, μὴ δεινότητι τῇ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένυγες, παρὰ δόξαντῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραίγεται.

λῆ. „Ἐχώ μὲν γάρ ὁ αὐτός είμι τῇ γνώμῃ, τῷ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὐθίσ περὶ Μιτυληναίων λέγειν, 10 τῷ χρόνῳ διατριβὴν ἐμποιησάντων, ὃ εἴσι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον. ὁ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρῳ τῇ ὥρᾳ ἐπεξέρχεται. ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτιεγ-

„γυ-

τερα ἦ, μεταληπτέα ἐξ τῶν ἀφηρημένων ἐπὶ τὰ συγκεκριμένα, οἷον ἀμαθῆς μὲν, σώφρεων δὲ ἀλλως πολίτης, πειθόμενος τοῖς ἔθιμοις, καὶ μὴ πάνυτοι πολυπλεάγμων τὶς ᾧν, ὥφελετ μᾶλλον τὴν πόλιν, ηδὲ ὁ ὀξὺς μὲν τὸ νοεῖν, ἀλλως δὲ εἰς ὑπερβολὴν πολυπλεάγμων, καὶ ἀκρατῆς ἐν τοῖς νόμοις ηδὲ ἔθεσιν. ὅδη γάρ ἐκ τῶν ἐπομένων συνάγεται, (1) ὡς δὲ αὖ δηλώσαντες τὴν γνώμην, (τὴν εὐφυΐαν) ἐν ἔθεσι δὲ ηδὲ ἐν εἰρωνείᾳ ἀναγνωρέοντες τὸ δὲ δηλοίσαντες βέλτιον ηδὲ ἕστως δηλώσεντες ἐν μέλλοντι χρόνῳ. ὅρα δὲ ηδὲ §. μέτρον, ἐν οἷς λέγεται, οἱ δὲ τέρποντες λόγω, ἔξησι ηδὲ ἐν ἀλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνας. (4) κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τῆς ἵστησαν μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ] βελευόμενοι περὶ τῶν πρακτέων εἰλικρινῶς, κρίνεσθαι περὶ αὐτῶν δικαιώσεων, μηδὲν φιλοτιμένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἀλλήλας, ηδὲ ἀλλήλων τοῖς λόγοις περιγίνεσθαι. (6) ὡς δὲ τὴν χρήσιν ἔτος δὲ τὴν χρήσιν ἡμᾶς ποιεῖν μὴ ἐπαιρομένως τῇ τῷ λόγῳ δεινότητι, ηδὲ ὀξύτητι τῇ νοοῦσιν ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἀλλήλας, ὡς δὲ πιδείξασθαι ταῦτα, κάντευθεν παραποτεῖν τῷ δήμῳ μετατίθεσθαι τὰ δόξαντα περὶ Μιτυληναίων. (7) παρὰ δόξαν] καρέ (τὸ) δόξαν ἄμεινου, ηδὲ παρὰ (τὴν) δόξαν.

(11) Οὐ εἴσι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον] ηδὲ ἀναβολὴ τῆς τιμῆς εἰσις

ορθῶς περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως· καὶ κρίνοντες τὰ πράγματα μάλιστα δικαίως καὶ ἐκ συμφώνης, καὶ τόχοι μὲν ἀγῶνας καὶ ἔριδας, ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐδαιμονῆσι· τὸς ὅποις χρεωτεῦμεν γὰρ μιμώμενα καὶ ἡμεῖς, καὶ οὐκ εἴπαιρώμενα ἀπὸ τῆς ὥητορικῆς τὴν δεινότητα, καὶ ἀπὸ τῆς γοῦς τὴν ὁξύτητα, καὶ γὰρ παρακινῶμεν τὸν δῆμον πεισματικῶς εἰς τὸ γὰρ ἀκυρῷ τὰς προτέρας ἡμῶν ἀποφάσεις.

λόγ. Ως τόσοι, ἐγὼ μὲν δὲν ἀκυρῶ τὴν περὶ τῶν Μιτυληναίων χθὲς γενομένην ἀπόφοιτον, καὶ ἀπορῶ δι’ ἐκείνης, οἱ ὅποις προβάλλουσι γὰρ ἐμιλήσωμεν περὶ τῆς ἀυτῆς ὑποδέσεως ἐκ δευτέρου, ἐξοδεύοντες τὸν καιρὸν τῶτον εἰς μάτην· τὸ ὅποιον συμφέρει εἰς τὰς ἀδικήσαυτας ἡμᾶς περισσότερον· καθότι διατριβῆς μεταξὺ γενομένης, ἀμβλύνει κατ’ ὄλιγον ὁ ἀδικηθεὶς τὴν ὀργήν τοι εἰς τὸ γὰρ ἐπιφέρῃ τὴν ἄμυναν ἐπαξιώσ τῷ ἀδικήσαυτι· ὅταν δέ μως ἔτος ἐκδικῆται μετὰ τὴν ἀδικίαν εὔθυνος, τότε ἐκπληροῦ τὴν τιμωρίαν ἀνελικῆ, ως ἐνεργῶν τὴν ἐκδίκησιν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀδικίαν· ἀπορῶ δὲ προσέτι καὶ εἴτις θέλει γὰρ ἐγαντιωθῆνεὶς ἀυτὰ, καὶ γὰρ ἀποδείξῃ, ὅτι αἱ μεν τῶν Μιτυληναίων πρὸς ἡμᾶς ἀδικίαι μᾶς εἶναι ὠφέλιμοι· αἱ δὲ συμφροντὶς ἡμῶν γίνονται εἰς τὰς συμμάχους ἐπιβλαβεῖς· καί μοι φαίνεται ὁ τοιότος, ὅτι εἰς τὸν ἀπὸ τὰ δύο ἐκείνην ἐπισημεῖται, ἢ ἐπαίρομενος εἰς τὴν ἐυγλωττίαν τῶν λόγων, θέλει γὰρ ἀποδείξῃ, ὅτι γάρ περὶ τῶν Μιτυληναίων ἀπόφασις δὲν ἀπεφασίωθη καθόλε, ἢ διαφθαρεὶς μὲν τὰ δῶρα, ἐμελέτησεν ἐνλογοφανεῖς καὶ ἀπατηλὸς λόγος μὲν ἐπιμέλειαν διὰ γὰρ ἀπατήσῃ· ἀλλ’ γάρ πόλις ἡμῶν μετὰ τὰς τοιότητας ἀγῶνας, τὰ μὲν ἀντλα τὰ δίδει εἰς ἄλλας, ἀυτὴ δὲ ἀναλαμβάνει ἐκάνωτης· τὰς κινδύνους· τὸ ἐλάττωμα δέ μως τότο προέρχεται ἐξ αἰτίας σας· καθότι ἐπισκεπτεῖτε κακῶς εἰς τὰς τοιότητας ἀγῶνας, οἱ δόποιοι συνηθίζετε γὰρ θεωρῆτε τὰς λόγους, καὶ γὰρ ἀκροάζητε ἐξ ἐγαντίας τὰς

„γυτήτω κείμενον ἀντίπαλον ὅν, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀνα-
λαμβάνει· θαυμάζω δὲ τὸ ὅντις ἔσαι ὁ ἀντερῶν, τῷ αἴξιώ-
σων ἀποφαίνειν, τὰς μὲν Μιτιληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὥφε-
λιμες ἔστις, τὰς δὲ ἡμετέρας ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις
βλάβας καθισαμένες τῷ δῆλον· ὅτι ἡ τῷ λέγειν πισεύ 5.
σας, τὸ πάνυ δοκεῖ, ἀνταποφῆναι ὡς ἐγνωσαι αἴγω-
νισαιτ' ἄν, ἢ κέρδει επικιρόμενος, τὸ εὐπρεπὲς τῷ λόγῳ
ἐκπονήσας, παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν
τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἀνδραῖα ἑτέροις διδωσιν, αὐτὴ δὲ
τὰς κινδύνους ἀναφέρει. αἵτιοι δὲ ὑμεῖς, κακῶς ἀγωνοῦσε- 10.
τεῦτες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι,
ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων· τὰ μὲν μέλοντα ἔργα ἀπὸ
τῶν εὖ εἰπόντων σκοπεύτες, ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι. τὰ δὲ
πεπραγμένα ἦδη, τὸ διαδεκτὸν πιστότερον ὅψι λαβόντες
ἢ τὸ ἀκυσθὲν, ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐκπιμησάντων. 15.
Ἐ μετὰ καινότητος μὲν λόγων ἀπατᾶνται ἄριστοι, μετὰ
δεδοκιμασμένων δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν, δῆλοι ὄντες τῶν
ἀεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων. τῷ μάλιστα μὲν
αὐτὸς εἰπεῖν ἔκαστος βελόμενος δύναεται· εἰ δὲ μὴ, ἀντα-

γίγω-

εῖας συμφέρει τοῖς ἀδικήσασι· χαλαρωτέρᾳ γὰρ τῇ ὁρεγῇ ὁ ἀδι-
κητησίς χρήσεται, διατριβῆς μεταξὺ γενομένης· μετὰ δὲ τὸ πάθος
εὑθὺς γενομένης τῆς τιμωρίας ἐξ ἴσορρόπης ὁρμῆς, τότε ποιεῖται
τὴν τιμωρίαν πλήρη τῷ ἀδικήσαντι, ἀναλόγως τῷ πάθει· (6) τὸ
πάνυ δοκεῖν] δυοῖν ἐκάτερον, φησί, ἢ τῇ δυνάμει τῷ λέγειν πισεύσων,
διῆσχυρισθήσεται ἀπὸδεῖξαι, ὅτι ἀδέδοκται τὰ χρέας ἡμῖν δεδογμέ-
να, ἢ χρήμασι διαρθραρεῖς, ἐξαπατᾶν ἡμᾶς ἐν τοῖς λόγοις πειρά-
σεται, τὸς ἐσ κάλλος ἐξειργάσαντο τῷ πειθῶ· (9) τὰ μὲν ἀνδραῖα ἐτέ-
λεοις διδωσι] ποτέροις, οἷς χαρίζεται συμμάχοις; ἢ τοῖς ρήτορσι;
τὸ δεύτερον πιθανότερον. Διοδότες γὰρ κάνταῦθα καθάπτεται, ὡς
διαρθραρέντος χρήμασι δῆθεν παρὰ τῷ Μιτιληναίων. (10) κακῶς

α-

ἔργα· καὶ συμπεραίνετε ἀπὸ τῶν ῥητόρων τὴς ἐνγλωττίαν περὶ τῶν μελόντων ἔργων, ὅτι κατορθώνονται εὐκολα· ιρίνετε δὲ περὶ τῶν παρελθόντων κατὰ τὰς φράσεις ἀντῶν, μὲ τὰς ὁποῖας καλλωπίζου τὰ πράγματα πιθανῶς καὶ ἐντέχνως, χωρὶς νὰ πισεύητε περιτσότερον τὰ δρώμενα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀπαρτόμενα, ἐπιρρέπετες ὅντες εἰς τὸ νὰ ἀπατᾶθε ἀπὸ τῶν λόγων τὴν κκινοπρέπειαν, νὰ μὴν φέρητε εἰς ἐκβασιν τὰ δεδοκιμασμένα καὶ πεφασισμένα, ἐκδεδομένοι ὅλως δι' ἡλικίας δικαιολόγως εἰς τὰ ἄτακτα, καὶ ἀσυνήθη. τὰ δὲ συνήθη καὶ δόκιμα παραβλεπούτες· καὶ μάλιστα θέλετε νὰ ἔχητε ἐκαστος τὴν δύναμιν τὰ δημητροφρεῖν· εἰ δὲ μὴ, ἐναυτιώνεσθε εἰς τὰς γυνάμας τῆς παραγγελίας, διὰ νὰ μὴ φανῆτε, ὅτι δὲν ἐπενοίσατε καὶ σεῖς αὐτοὺς τὰ συμφέροντα, ἢ προλαμβάνετε πολλάκις νὰ τὸν ἐπανῆτε, ἐν ᾧ ἡδη δημητροφρεῖται τὸ παραχρῆμα καὶ μὲ ἀγχίνοιαν, προδυμοποιέμενοι μὲν νὰ προαιθάνητε τὰς λόγυες ἀντῶν, νοθεῖς ὅμως ὅντες καὶ ἀμβλύνοες εἰς τὸ νὰ προνοίσητε τὰ ἀντῶν εἰς τὸ μέλον ἀποτελέσματα· καὶ ἐνὶ λόγῳ γιτεῖτε νὰ ἀκέσητε ἄλλοτι παρὰ τὰ συνηθισμένα, εἰς τὰ ὁποῖα πολι-

ΤΕΥ-

ἀγωνοθετῶντες] δεῖ σγάρ τὸν καλὸν καὶ γαθὸν ἀγωνοθέτην, ἀκρωτὴν μὲν τῶν λόγων θεατὴν δὲ τῶν ἔργων εἶναι· ύμετές δὲ τέναντίον ποιεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ὡς δυνατὰ γίνεσθαι ἀπὸ τῶν λόγων τῶν ῥητόρων πισεύοντες, τῶν δὲ παρεληλυθότων, ὅσα μὲν καὶ ὅπως ἀκέστε ἐκείνων λεγόντων, ταῦτα πιγεύετε μᾶλλον, ἢ ἀπερ αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἐωράκατε, τέχνη καὶ πιθανότητι ἀποδεδειγμένα. τὸ δὲ, Καλῶς, ἀντὶ τοῦ ἐντέχνως ἐκληφθείη καὶ εὐπροσώπως, πιθανῶς, ὡς καὶ τῇ α'. β. ε'. κ. πδ'. (16) μετὰ καινότητος] ἄλλο τι ἀκέοντες μετ' εὐφραδείας, παρὰ τὰ εἰωθότα· ποιεῖτον τιέστι καὶ τὸ παρὰ θερχιδάμεις λεγόμενον (ξυγ. α'. β. πδ.) καὶ μὴ τὰ ἀχρετα (ξυνετο) ἄγαν ὅντες, (19) αὐτὸς ἐκαστος βαλόμενος δύναθαι] ἐκαστος εὐχεται τὴν δύναμιν ἔχειν τὰ λέγοντα· εἰδὲ μὴ, ἐναντιεῖται τῷ λέγοντι· δια-

ΕΛΛΑΣ ΚΡΗΤΗ ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΕΑΠΟΛΗΣ ΠΑΠΑΖΩΝΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΛΑΖΑΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΛΑΖΑΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΛΑΖΑΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

„γανιζόμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα λέγοσι, μὴ ἵτεροι ἀκολυθῆ-
„σαι δοκεῖν τῇ γυνώμῃ, ὡςέως δέ τι λέγοντος προεπανέ-
„σαι· καὶ προαιθέσθαι τε πρόθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα, καὶ
„προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβιβόμενα· ζητῶντες
„τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, οὐδὲν ζῶμεν, φρονεύτες δὲ γέδει
„περὶ τῶν παρόντων ικανῶς. ἀπλῶς τε, ἀκοῖς ἥδου γῆσ-
„σώμενοι, καὶ στοφίσων θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλ-
„λον, οὐ περὶ πόλεως βελευομένοις.

λ. Θ. - Ων ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς, ἀποφα-
„νω Μιτυληναίς μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἥδικηκότας ὑμᾶς. 10
„ἐγὼ γὰρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ἴμετέραν
„ἀρχὴν, οἱ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέ-
„τινοι, ξυγγνώμην ἔχω. γῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ
„τειχῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβέμενοι τὴς ἴμετέ-
„ρας πολεμίας, ἐν τῷ καὶ αὐτοὶ τριηρῶν παρασκευῇ ἐν ἀφρακ- 15
„τοι γῆσαν πρὸς αὐτὸς, αὐτόνομοι τε εἰπεῖτες, καὶ τιμώμενοι
„ἐσ τὰ πρῶτα ὑπὸ γῆμῶν, τοιαῦτα εἰργάσαντο· τί ἄλλο γέτοι
„οὐ ἐπεβλευσάν τε, καὶ ἐπανέιησαν μᾶλλον οὐ ἀπέιησαν;
„(α-

διατί; ἵνα μὴ δόξῃ αὐτὸς δεύτερος ὁν, εἴτ' ἐν ἐλάσσων· τῇ ὁξύ-
τῇ τι τῇ νοὸς οὐ κατανέσει· οὐ δέ τος μὲν εἰς τρόπος ἀλαζονίας· δεύτερος
δὲ, ὃς οὐ δολιώτερος, ἵνα μὴ δόξῃ τὶ μαθὼν παρὰ τῇ δημηγόρῳ·
ἄλλως δὲ μὴ ὁν προπαρεσκευασμένος εἰς ἀντιλογίαν, προλαμβάνει
ἐπανῶν αὐτὸν ἥδη λέγοντα, ὁξύτητα προμιώμενος ἐαυτῷ, ως δῆ-
θεν οὐδὲ αὐτῷ ταῦτα ἔκεινων ἐδόκει· τὸ δὲ, Οὐδέως, τὸ μὴ ἐκ προθυ-
λῆς τῇ νοιν δηλεῖν βέλεται. οὐδὲν γέτοι, ἐπειδὴν ὁρήτωρ ὁξέως τῇ λέγῃ,
ἐν ἀγνοίᾳ δηλονότι τῶν ἄλλων, τότε ὁ ἀνταγωνιστής, μὴ ὁν προπα-
ρεσκευασμένος, ως ἀντιπεῖν, προλαμβάνει ἐπανῶ, ως ὁρθῶς εἰρη-
νε, κακὸν ἀξύμφωνα δηλ. τῇ αὐτῇ μεγαλονοίᾳ, ἵνα μὴ δόξῃ τὶ μα-
θὼν παρέ ἔκεινα, οὐδὲ πρόμενος τῇ γυνώμῃ αὐτῷ· τότο δὲ οὐδὲν ἐκ τῶν
ἐπομένων συνάγεται· δύναται ἄλλο· εἴ τὸ Οὐδέως, ἀκληφθῆναι οὐδὲν ἀντὶ

τευόμεθα, ἐν τῷ δὲ τοις ίκανοι νὰ σκεφθῆτε μήτε περὶ ὧν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐλκεσθε κατὰ κράτος ἀπὸ τῆς εὐγλωττίας τὴν ἥδουνην, μὲ τὴν ὁποίαν θέλγεται τὴν ἀκοήν σας οἱ ὄγκορες· καὶ ὅμοιάζετε μάλιστα μὲ ἐκείνες τὰς θεατὰς, οἱ ὄποιοι κάθονται νὰ ἀκύσωσι τὰς φιλονεικίας τῶν σοφίσιν, καὶ οὐχὶ μὲ πολίτας εἴλικρινεῖς, οἱ ὄποιοι σκέπτονται περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως.

λ. Η. Απὸ τὰ ὅποια ἀυτὰ ἐλαττώματα βιλόμενος νὰ σᾶς ἐλευθερώσω, δεικνύω τὴν γυνώμην μας, ὅτι οἱ Μιτυληναῖοι ὅλη ἡ πόλις ἀντων δηλαδὴ, μᾶς ἥδικησαν· καθότι μόνου ἔχεινοι συγχωρητέοι, ὅσου τὸ κατ' ἐμὲ, ὅσοι ἀπεισάτησαν ποτὲ ἀφ' ἡμῶν, ἢ μὴν ὑποφέροντες τὴν ἀρχήν μας, ἢ βιασθέντες ἕποτε τῶν πολεμίων· ἀυτοὶ ὅμως, οἱ ὄποιοι κατοικεῖσιν εἰς μίαν γῆσον ὠχυρωμένην μὲ τείχη, καὶ μόνον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τὸ μέρος ἐφοβεῖντο ὅπωσδε τὰς ἐχθρὰς, μάλιστα δὲ καὶ πρὸς τάτους εἶχον τριήρεις, μὲ τὰς ὄποιας ἐδύναντο εὔκολως νὰ φυλαχθεῖν· καὶ πρὸς τάτους, ἐν τῷ εἶναι αὐτόνομοι, καὶ ἐτιμῶντο παρ' ἡμῶν μάλιστα ὑπὲρ πάντας, ἀυτοὶ λέγω ἀποσατήσαντες ἥδη τοιετορόπτως, τὸ ἄλλο ἔκαμαν; ἢ ἐπιβλῆντες καὶ ἐπανάστασιν καὶ ἡμῶν μᾶλλον, παρὰ ἀποσασίαν ἀπλῶς ἀφ' ἡμῶν. (καθότι ἡ ἀποσασία λέγεται δι' ἐκείνες μόνον, ὅσοι πιεζόμε-

νοι

τῆς ἀγχιστοῖς. (6) ἀκοῆς ἥδουνῇ ἡσσώμενοι] ὅμοιοι, φησὶ, ἐγέ τοῖς θεαταῖς, οἵτινες κάθονται, ήνα ἀκέσθωσι τῶν σεφιξῶν ἀγωνιζομένων τὸ τῆς τῶν λόγων εὐφραδεῖκ, καὶ δὲ πολίταις περὶ πόλεως βιλευομένοις γυνησίοις· ὥσπερ οἱ ἀκροσταὶ τῶν σοφιστῶν λόγων, ἥδουνῇς ἀκροσταὶ γίνονται, καὶ δὲ πραγμάτων, τὸν αὐτὸν καὶ ὑμεῖς τρόπον, τῷ κάρειτι καὶ εὐφραδεῖα τῶν λόγων ἥττώμενοι, πραγμάτων καταφρονεῖτε.

(10) Μιαν πόλιν] ποτέραν λέγει, τὰς Αἰθίας; ἢ τὴν Μιτυλήνην; βέλτιον τὸ δεύτερον· περὶ γὰρ τῆς πλήθες ἐκείνης δὲ λόγος· (13) ησθε δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τείχῶν] πρωθυγεροὺς τὸ σχῆμα· τὸ

„(ἀπόσασις μέν γε τῶν βίαιον τῇ πασχόντων ἐσὶν) ἐζή-
 „τησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς σάντες διαφένεται
 „ραι· καίτοι δεινότερον ἐσὶν οὐ εἰ καθ' ἀντεῖς δύναμιν κτώ-
 „μενοι ἀντεπολέμησαν· παράδειγμα δὲ αὐτοῖς ὅτε αἱ τῶν
 „πέλας ξυμφοραὶ ἐγένουτο, οἵσσοι ἀποσάντες ἦδη ἡμῶν
 „ἐχειράσθησαν, ὅτε οὐ παρῆστα εὐδαιμονία παρέσχεν ὅκνον 5
 „μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δαινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον
 „ὑραστεῖς, οὐ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως,
 „ἐλάσσω δὲ τῆς βαλήσεως, πόλεμον ἥραντο, ισχὺν ἀξιώ-
 „σκυντες τὰ δικαία, προθεται· ἐν ᾧ γὰρ φέννησαν περιέ-
 „σεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν ὡκέαδικά μενοι. εἴωσε δὲ τῶν πόλεων 10
 „λεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι εἰλαχίστης ἀπροσδόκητος εὐπρα-
 „ξία εἰλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγου
 „τοῖς ἀνδρώποις εὔτυχεντα, ἀσφαλέσερα, οὐ παραδόξαν.
 „κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ὁσου ἀπωθενται, οὐ εὐδαιμο-
 „νίαν διασώζονται. χρῆν δὲ Μιτυληναῖς καὶ πάλαι μηδὲν 15
 „διαφέροντας τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσαι· καὶ ὡν ἀντεῖς
 „τόδε ἐξύβρισαν. (πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἀνδρῶπος τὸ
 „μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμά-
 „ζειν)

τὸ δέ ὅρθὸν, οἵτινες ἔχοντες νῆσον μετὰ τειχῶν (7) καὶ ἐλπίσαντες
 μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάττω δὲ τῆς βαλήσεως] ἐλπίσαν-
 τες κακῶς ποιήσειν ἡμᾶς μεῖζον μὲν, οὐ ἐδύναντο, ἐλαττον δὲ, οὐ
 ἐβάλοντο· τοῦτο δέ, βαληθέντες μὲν διαφθεῖραι ἡμᾶς ὑπὲρ ὁ ἡλ-
 πίζον, ἐλπίσαντες δὲ ὑπὲρ ὁ ἡδύναντο, τοτε ὄπλοις μᾶλλον, οὐ τῷ
 δικαίῳ χρησάμενοι (10) αἴωθε δὲ] ἀντεξεραμμένω τὸ σχῆμα τατὶ,
 δρεῖται δὲ τῶν ἡ εὐπραξία εἴωθε τρέπειν τὰς πόλεις εἰς ὕβριν, αἷς
 ἄν αὕτη ἀπροσδόκητος ἐλθῃ. Οὐσαι δὲ τῶν πόλεων κατὰ λόγου καὶ
 ἀρετὴς ἡυτούχησαν, αὗται διέμεναν ἀσφαλέσεραι, οὐ αἷς καὶ ἀπροσ-
 δόκητος ἐγένετο εὐπραξία· (18) τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν] τοῦ